

Благословени от приятел

На 23 септември, хор „Гласове от България“ и членове на ръководството на Българския културно-просветен клуб в Прага и на Асоциацията на българските сдружения в Чешката република отново се отправиха на път. Целта беше манастирът „Преображение Господне“ („Proměnění Páně“) в селцето Тешов (Těšov), където от няколко години живее и работи почетният пражки архиепископ и митрополит на Чехия и Словакия, Христофор (emeritní mitropolita Kryštof).

След като през есента на 2015 г. го посетихме за пръв път, а неговият имен ден се превърна в топла славянска среща на хора с общи корени, религия и култура, тази година, поканата му за гостуване пристигна още в горещите летни дни, преди лятната ваканция. За съжаление, неотложни служебни ангажименти на Негово Високопреосвещенство наложиха отлагането на предварително насрочената дата, на която бе предвидено да се отпразнува деня на Св. Александър Невски – небесен покровител на владиката Христофор.

И ако някой се запита какво ни свързва с този ерудиран и достоен човек, отговорът изобщо няма да ни затрудни – свързва ни не само взаимната обич и уважение, но и безспорните му заслуги при изграждането на паметника на Светите братя в Микулчице. Снимката му в момента, в който благославя тържественото откриване на паметника, построен от Българската културно-просветна организация, днес вече Асоциация на българските сдружения в ЧР, ще остане в историята завинаги. Няма как да не си спомним думите на тогавашния български посланик, доц. д-р Здравко Попов: „Помня значимата роля, която имаше тогавашни-

ят глава на чешката и словашката православна църква, митрополит Кришоф, защото в началото нямаше навсякъде отворени врати за тази инициатива – получихме подкрепа от Хейтмана на Южна Моравия, от кмета на Микулчице, от директора на музея, но чешкото Министерство на културата трябваше да бъде дълго убеждавано“.

Есенната утрин в Тешов ни посрещаше с мъгла и ниски температури. И докато се поздравяваме сърдечно с владиката Христофор, който говори български, и се отбиваме в малката църква, изведнъж грейва топло слънце. Изпълнителите от хора на българите обличат красивите си везани ризи, а ние се приготвяме да съпреживеем красотата на техните песни. Репертоарът отново бе подбран от диригента на „Гласове от България“, Радосвета Костова, с прецизен естетически вкус и с усет за характера на аудиторията и мястото на концерта.

След края на вълнуващите изпълнения под ясното небе на манастира, последваха снимки на Негово Високопреосвещенство с нас, българите, както и с многото дечица, присъствали на събитието. Нямахме как да не ни направи впечатление вниманието, с което децата бяха възпитани да възприемат подобни изяви.

После, по стара славянска традиция, домакинът почерпи присъстващите за „Добре дошли“ и ги покани в просторната трапезария на внушителната дървена къща, изградена преди няколко години точно до манастира. „Гласове от България“ изпълниха „Отче наш“ и така символично благословиха празнично подредената трапеза, а малко по-късно, всички задружно излязоха на двора, където предвидливият домакин беше подсигурил изграждането на шатра, която да пази гостите от изненадите на есента. Е, точно в този момент шатрата беше огряна от слънце, атмосферата бе топла и освободена, а приятелските разговори нямаха край. Българи, руси и чехи общуваха свободно, откривайки, че това, което ги сближава, е много повече и много по-стойностно.

Още през 2015 г. Негово Високопреосвещенство постави пред екипа на „Роден глас“ отговорна задача – да пише, за да се помни и остане в историята – верен на обещанието, и този път представителят на списанието снимаше и помнеше, за да пише! На сбогуване, владиката Христофор ни благослови и ни дари с осветени иконки, които да ни пазят и съпровождат в житейските изпитания. За нас тази благословия беше особено ценна – защото бе произнесена от приятел! ♦